

ಶಿಕ್ಷಕರ ಅನುಭವ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿ

ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೊಡೆದರೆಂದು, ಟೀಚರ್ ಬೈದರೆಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಸುದ್ದಿಯಾಗುವಷ್ಟು 'ಟೀಚರ್'ಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವೂ ಅನುಭವಗಳು ಸುದ್ದಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರೂ ಕಡಿಮೆ. ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕುತೂಹಲಕರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸಕ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹುಮಾನಗಳೂ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ (ಉದಾ: ಫಿನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್) ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆ ಹೀಗಿದೆ.

ಸೋಮವಾರ ವಿಜ್ಞಾನದ ಶಿಕ್ಷಕಿ ತರಗತಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ೫ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿ ಗುಂಪಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿನ ತುಂಡೊಂದನ್ನು ನೀಡಿದರು. 'ನಾನು ಶುಕ್ರವಾರ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ತುಂಡನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರಿ. ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದರು!

ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವು- ಅಮ್ಮಂದಿರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೇನು? 'ಅಯ್ಯೋ, ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಏನೂ ಮಾಡೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೇ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸುಮ್ಮನೇ ಆ ಕಬ್ಬು ತುಂಡು ಮನೆಲಿಟ್ಟು, ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬ ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಕೊಡ್ಬೇಕು, ವೇಜುಗಟ್ಟಲೆ ಬರೆಸಬೇಕು. ಆಗಾಗ್ಗೆ 'ಟೆಸ್ಟ್' ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಸರಿದಾರಿಗೆ ಬರೋದು.'

ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆಯಾದರೂ ಟೀಚರ್‌ಗಳ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗ, ಕಲಿಕೆಯೆಡೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೆಳೆಯಬಲ್ಲವು. ಗಣಿತ, - ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬದುಕಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಲಿಯುವಂತೆ, ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಸಮೀಕ್ಷೆಯೊಂದರ ಪ್ರಕಾರ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ೫ ಮಾತ್ರ ಗಣಿತದ ಆಲ್‌ಜೀಬ್ರಾ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹವು. ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಲಿತ ಆಲ್‌ಜೀಬ್ರಾದಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ!

ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವು significant others ಎಂಬ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವು-ಅಮ್ಮನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರದ, ಆದರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಗುಂಪಿದು. ಇದನ್ನು ಅವು- ಅಮ್ಮನಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಕಲಿಸದೇ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ತಮ್ಮದೇ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯಿಂದ ತರಗತಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಬೇಕು.

ಬಂದು ಸಾಧನ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡಿ. ಅಪಾಯ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರಲಾರದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೇಡ. ಅದರ ಬದಲು ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯ ಬಂದೊದಗಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು.

* ಶಾಲೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿ ಪ್ರೋಫೆಸರ್‌ರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನೂ, ಆಪ್ತಸಲಹಾಕಾರರನ್ನೂ, ಮನೋವೈದ್ಯರನ್ನೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡುವುದು, ಕೇವಲ ಶಾಲೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಬೆಳೆಸುವುದು ಪ್ರೋಫೆಸರ್, ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು. ಅತಿಯಾದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ, ಅತಿ ಆತಂಕ-ಭಯಗಳ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮಗು ಬೀಳಬಹುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಬೇಡ ಎನ್ನಲಾದೀತೆ?

ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಬಿಎಸ್‌ಇ ಮಂಡಳಿ ಸುತ್ತೋಲೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಪೋಲೀಸ್ ತಪಾಸಣೆ-, ಮಾನಸಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮ ಎಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಬಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಒಳಿತು!